

[A. C. D. Petersen.]

en provisorisk Lov i den Anledning. Jeg har ikke noget at indvende imod den; jeg mener dog heller ikke, at der var sket noget særdeles slemt, om vi ikke havde faaet denne provisoriske Lov. Naturligvis var denne Maaned da gaaet paa det paagældende Omraade uden den, men det havde vel ikke været saa forfærdelig slemt. Jeg kan dog ikke undlade at lykønske den højtærede nye Socialminister i Anledning af, at hans Debut i dette høje Ting angaar en provisorisk Lov. Dette er det i Betragtning af det Synspunkt, man fra den paagældende Side før har haft, naar en Regering har udstedt provisoriske Love, overmaade interessant at se.

Jeg skal om det paagældende Lovforslag sige, at vi fra konservativ Side ikke vil modsætte os det; vi vil heller ikke stemme for det, men vi vil lade det passere som en af de Administrationshandling, som maa være nødvendige, saaledes som vi ogsaa før har set paa den Slags Administrationsomraader.

Det andet Lovforslag, Forslaget om Fordeling af Oksekød til trængende Personer, er jo i og for sig en Lovgivning, som har virket nogle Aar, og som nu her foreslaas forlænget. Men der er indført enkelte Ændringer i Lovforslaget, og disse er dog maaske lidt Omtale værd. Jeg skal ikke opholde mig ved, at Lovforslaget omfatter en halv Million mere, end de foregaaende Love har gjort, særlig ikke fordi det ogsaa omfatter et Par Maaneder mere, saa man vel egentlig ikke kan sige, at den maanedlige Fordeling er større end sædvanlig. Men det, der er bemærkelsesværdigt, er, at medens man før tog 2 Mill. Kr. af den saakaldte Kødfond, tager man nu 1 Mill. Kr. mere.

Dette maa jeg paa det bestemteste protestere imod. Jeg gør det, fordi det forekommer mig at være en Camouflage-Lovgivning. Regeringen giver det Udseende af, at man tilvejebringer en Lovgivning, som skulde støtte et kriseram Landbrug. Men hvad den giver med den ene Haand, tager den med den anden, idet den indsmugler en forøget social Understøttelse i den paagældende Lovgivning. Vi ønsker de Ting adskilt, som ikke hører sammen, og social Lovgivning og Støtte til kriseramte Erhverv kan ikke høre sammen. Det kan ikke være det kriseramte Erhverv, der skal være med til at skaffe Midler til Veje til de socialt trængende. Det er urimeligt imod det kriseramte Erhverv, at man giver det Skyl-

den for, at man maa fordyre et nødvendigt Levnedsmiddel, men samtidig tager en stor Del af Provenuet af denne Fortjeneste til ganske andre Formaal, end det synes at skulde bruges til. Jeg henstiller til den højtærede Socialminister, om det ikke vil være rigtigt at se paa i et Udvalg, om der ikke kunde findes en bedre Løsning af dette Forhold.

Jeg vil dernæst gerne stille et Spørgsmaal til den højtærede Socialminister vedrørende § 5, 2det Stykke. Det er ikke noget nyt; det er en Bestemmelse, der ogsaa fandtes i den gamle Lovgivning; men jeg kan ikke rigtig se Begrundelsen for, at den Bestemmelse er der. Det er Afsnittet om, at der kan paalægges Bøder saa høje som indtil 2000 Kr., og disse Bøder kan dikteres af Socialministeren, det behøver ikke at være en retslig Handling, der foretages, men det er et Diktat fra Socialministeren. Sagen kan ganske vist — det erkender jeg — indankes for Domstolene, hvilket naturligvis er en Formildelse; men naar jeg ser Lovgivningen igennem og ser, hvilke Bestemmelser der kan være tænkt paa, saa kan jeg ikke se, der kan være Tale om, at denne Straffebestemmelse kan have Relation til andet end til Stykke 6 i § 1, hvor det fastslaas, at en Kommune kun maa udlevere Oksekød, som er godkendt af en Dyrlæg.

Kan det nu virkelig være saadan, at man fra Socialministerens Side har Mistillid til den kommunale Styrelse, som skal foretage denne Administrationshandling at tilvejebringe dette Kød, at disse skulde købe sundhedsfarligt Kød til Uddeling til trængende? Det forekommer mig, at der ligger en Insinuation i den foreslaaede Bestemmelse, og jeg vil gerne henlede den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa, om man ikke kan ændre den, for jeg synes ikke, at de kommunale Myndigheder fortjener en saadan Mistillid.

Dernæst er der noget nyt og noget særligt nyt i dette Lovforslag, som vi ikke før har kendt i de paagældende Love af samme Art; det er, at man samtidig vedtager en Udvidelse af Beskatningen. Nu forstaaer jeg jo nok, at den høje, men nye Socialminister har haft en vis Frygt for sin højtærede Kollega Finansministerens strenge Ansigt og ikke vover at yde Bistand til dem, der skal hjælpes af Socialministeren, uden samtidig at tækkes Finansministeren ved at hjælpe ham til Indtægterne. Men vi har jo haft Love af samme Art før, og i dem har man ikke indflettet et lille Stykke Beskatning. Det forekommer